

Vots i desastres

Joan F. Mira

Començaré reproduint, vostès dispensen, la descripció sumària que en fa un redactor de diari, no sé si escèptic o entusiasta: "Cabe recordar que el complejo contará con siete hoteles tematizados (con 7.500 plazas hoteleras)... El Hotel Acuario ocupará el centro de un gran arrecife de roca volcánica y agua cristalina, con 12.000 peces. Se podrá ver directamente desde las habitaciones del hotel. El Hotel Los Alpes estará vinculado a las mayores pistas artificiales de esquí, con más de un quilómetro de recorrido. El Hotel Venecia, de 600 habitaciones, contará con reproducciones de monumentos venecianos como la plaza de San Marcos. El Hotel París reproducirá la Torre Eiffel con una altura equivalente a 7 pisos, el Arco de Triunfo de 3 plantas de altura y los Jardines de Versalles, con un río y exclusivas galerías comerciales al más puro estilo parisino. El Hotel Caribe tendrá un lago artificial..." Etcètera, i l'Hotel Warner, i un balneari dit científic d'aigua marina on podran tractar diàriament 7.000 persones, i un centre anomenat mèdic amb més de 600 habitacions i 300 boxes per a tractaments de bellesa, amb 12 piscines exteriors, i etcètera etcètera, i evidentment tres camps de golf, com a mínim. Tot això es considera "un modelo de desarrollo turístico sostenible", com afirma l'empresa, i amb tota certesa deu ser aquest criteri el que han seguit els ajuntaments de Cabanes i d'Orpesa, i especialment els regidors del PSOE, sostinguts per l'executiva comarcal, que han hagut d'aplicar els principis del seu partit, igualment aplicats en altres poblacions com Alacant, amb el pla Rabassa, i a Elda i no sé en quants llocs més. És exemplar la coherència dels representants municipals, donant generosament els seus vots a projectes que han de portar el nostre país ("El nostre compromís, la Comunitat", crec que deia l'eslògan) a ser en pocs anys una combinació de Las Vegas de platja, Miami de secà, i qui sap quins models més de projecció internacional. Per començar, amb els vots generosos de la dreta i de l'esquerra, del PP i del PSOE, una empresa transparent i exemplar en tots els aspectes com és Marina d'Or ens construirà "la mayor ciudad de vacaciones y de ocio de Europa", una ciutat de 130.000 habitants, sobre una superfície de vint quilòmetres quadrats, ara dedicats a coses tan improductives i estèrils com l'agricultura i el paisatge antic. Si vostès, estimats lectors i viatgers curiosos, atrets per la propaganda incessant i omnipresent de l'empresa, han fet ja alguna visita a la mostra visible del futur que ens espera, vull dir si coneixen ja Marina d'Or, es poden fer una idea de com serà tota la resta, quan hi haja pistes d'esquí a la vora del mar, San Marc de Venècia, els jardins de Versalles i la Torre Eiffel.

Serà un horror barat de cartó pedra, serà un furóncol de vulgaritat inesborrable en la cara del meu país, serà l'extrem insuperable d'un model que fa un quart de segle que és promogut no sols des del negoci immobiliari sinó des del poder polític, ara i abans (quan governava Joan Lerma, va fer tot el

possible per portar Disneylandia a la Ribera de Cabanes...), que és el model del desastre, el projecte de la devastació. Alguns il·lusos, en algun moment, vam pensar que podíem ser Toscana; alguns, més moderns, que podíem ser una petita Califòrnia. Els qui manen, els qui decideixen, els qui voten en nom de qui els ha votat, pensen que Benidorm no era una excepció singular sinó tan sols una primera etapa cap a un final que ens deixarà, de Torrevieja a Peníscola, convertits, en efecte, en l'espai europeu més important dedicat a la ruïna dels paisatges, a la lletjor metòdica, a la saturació del litoral, a gratacels i a ciutats de vacances de luxe de pura façana, a la destrucció ja irreversible dels fonaments físics de la civilitat, a arrancar les arrels no solament dels arbres vells sinó de la cultura pròpia, a ser submergits per una nova forma de barbàrie. Amb els vots de qui vota, això sí. Que a Cabanes i a Orpesa no han estat els dels regidors d'Esquerra Unida ni del Bloc, que si no ens han salvat la vida, almenys ens han salvat l'honor.

"Serà un horror barat de cartó pedra, serà un furóncol de vulgaritat inesborrable en la cara del meu país, serà l'extrem insuperable d'un model que fa un quart de segle que és promogut no sols des del negoci immobiliari sinó des del poder polític, ara i abans (quan governava Joan Lerma, va fer tot el possible per portar Disneylandia a la Ribera de Cabanes...), que és el model del desastre, el projecte de la devastació"